

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 221/2025-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **PROGRES PLUS, s.r.o.**, Hollého 716/38, Senica, zastúpenej JUDr. Roman Hojer s. r. o. advokátska kancelária, Šustekova 51, Bratislava, proti uzneseniu Okresného súdu Senica sp. zn. 1Nt/11/2024 zo 16. januára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. apríla 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením súdu uvedeným v záhlaví, ktoré navrhuje zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Zároveň žiada o náhradu trov konania a uloženie povinnosti okresnému súdu vrátiť sťažovateľke zaplatenú sumu 200 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že napadnutým uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom bola sťažovateľke uložená povinnosť nahradiť trovy trestného konania za bezvýsledne podaný návrh na obnovu konania paušálnou sumou 200 eur podľa § 556 ods. 1 Trestného poriadku a § 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 93/2012 Z. z., ktorou sa ustanovuje paušálna suma trov trestného konania a výška a spôsob úhrady zvýšených trov trestného konania, v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

3. Proti napadnutému uzneseniu podala sťažovateľka sťažnosť, ktorú zamietla samosudkyňa okresného súdu podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku uznesením č. k. 1Nt/11/2024-29 zo 4. februára 2025. Podľa samosudkyne sťažnosť nie je dôvodná. Návrh sťažovateľky na povolenie obnovy konania bol odmietnutý ako podaný neoprávnenou osobou a rozhodnutie je

právoplatné. Samosudkyňa s odkazom na znenie § 556 ods. 1 Trestného poriadku a výklad pojmu „celkom bezvýsledne podaný návrh na obnovu konania“ uzavrela, že povinnosť nahradiť trovy konania o mimoriadnych opravných prostriedkoch môže postihnúť nielen oprávnené osoby, ale aj neoprávnené osoby, ktoré takýto prostriedok podali, hoci na to neboli zo zákona oprávnené. Paušálna suma na účely § 556 ods. 1 Trestného poriadku je ustanovená v § 3 vyhlášky, pričom Trestný poriadok, ktorý ustanovuje povinnosť každého nahradiť trovy konania za celkom bezvýsledne podaný návrh na obnovu konania, je ako zákon právnym predpisom s vyššou právnou silou ako vyhláška, ktorá hovorí v § 3 len o odsúdenom, a teda má prednosť pred vyhláškou.

II.

Argumentácia sťažovateľky

4. Okresný súd svojvoľným, nepreskúmateľným a arbitrárnym napadnutým uznesením bez relevantného skutkového základu, bez opory v akomkoľvek právnom predpise a bez náležitého odôvodnenia rozhodol o uložení povinnosti na náhradu trov konania. Ustanovenie § 3 vyhlášky sa týka iba odsúdeného, nie poškodeného, preto uloženie povinnosti sťažovateľke ako poškodenej je protiprávne. Odsúdenému bola trestným rozkazom uložená povinnosť nahradiť sťažovateľke ako poškodenej škodu vo výške 4 898,23 eur, ktorú nezaplatil, napriek tomu okresný súd rozhodol, že sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, preto sťažovateľka podala návrh na obnovu konania, aby súd opätovne posúdil, či sa odsúdený osvedčil.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľky na neverejnom zasadnutí senátu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Sťažovateľka jednoznačne definovala ako predmet ústavného prieskumu napadnuté uznesenie zo 16. januára 2025 vydané vyššou súdnou úradníčkou. Toto vymedzenie vyplýva z úvodnej časti ústavnej sťažnosti, rovnako aj z jej petitu, teda z časti určujúcej, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha.

7. Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

8. Podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd, ústavný súd uznesením ústavnú sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

9. Na preskúmanie napadnutého uznesenia okresného súdu zo 16. januára 2025 bol podľa Trestného poriadku príslušný okresný súd (sudca), ktorého právomoc tak predchádzala právomoci ústavného súdu. Sťažovateľka netvrdí, že by niektorú z námietok týkajúcich sa napadnutého uznesenia nemohla napadnúť v sťažnosti. O sťažnosti rozhodla samosudkyňa okresného súdu, ktorej rozhodnutie sťažovateľka nenapadla, a preto ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť sťažovateľky proti napadnutému uzneseniu podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu